

رموز العشاق

رباعیات لری

از تألیفات

آقای میرزا علی خان

خاموش

حقوق طبع محفوظ و مخصوص است

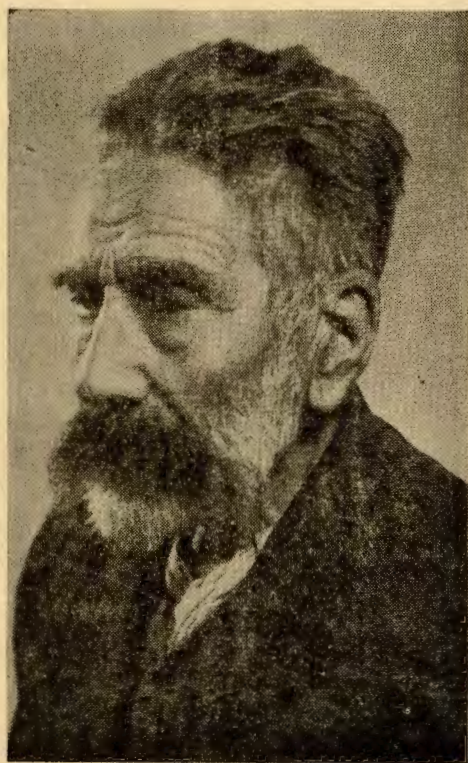
بمؤلف

۱۳۳۷

چاپخانه عالی

رموز العشاق

رباعیات لری خاموش

بسم الله الرحمن الرحيم

حروف الفباء

بنوم اعظمت	پـروردگار
همه ترسم	لرژ واپسینه

دلم هین بتمسه	لدوری خدایا
پسینم از ته	موشرمند هیس

لدست خوی سرشته	حق کلم را
تم بی هایل	دلدار جونی

اخو بون جهون	ایخوم نه تنها
همی ایخوم ته	ومو بی رقیبون

سه عید هر ساله	دیرن خلق دنیا
ولیکن عارفون	دو عید دیرن

حرف ب

دلم وین کزتش	عشقت کباب
ته دونی طاقت	هجرون ندیرم

مونه بیسه	همی نوم ته برلب
خدا جون والدینم	را بیامرز

حرف ت

نه جز ته خالق ارض و سموات	لتوحید ته اومه نفی و اثبات
ته حقى باطلون ییسن خرافات	مخالق ممکن و هیستی ته واجب

بیاطن واته دیرم هی مناجات	لظاهر هیستم ار رند لهرابات
ندیرم مکرو زرق و شید و طامات	لسیت قصه کرم درد دلم را

ته مو بیستی موته ییستم لوحدهت	هوبین جون دلم کاندرد محبت
که دیرن ته موئی خلقون کثرت	دو نیمون هیچ و بوچه هی یکیمون

مه اردو لومت مه بی زیر دست	شه ار خونمت هیستی شون پست
کرو شیرون شکار آهوی مست	پلنگ و بیرا چشمونت کنن رم

ادست غفلت خوی هیستی پابست	کگو آرت لکیمون دید کون بست
بو ینی رفته نا که کار از دست	لسی فردات فکری ای که امروز

ورم دشمن ییسی نیرم شکایت	تنه مو دوست دیرم بی نهایت
مو ایگوم بی اثر بی این حکایت	چسون کوین رهی دل دیره وادل

...

مکه دورم ز خوی جونم لجونت	الهی اینجهون و آنجهونت
ایکم شکر ته دایم و از برنت	ته نطقم دادی اینسون واته و اجم

لمو درمون هر درد است نومت	ته شاه مهربونی مو غلومت
بنوشم آو دو نائی لجومت	دلم اینخو که دایم واته ییستم

سگی ییستم لدر که باسپونت	مو که روز و شون اینخوم لجونت
شون سردانم بر آستونت	کرم خدمت لدرگاه ته روزون

موا از هجرون ته نیرم شکایت که همدم بیسه وامو تا نهایت
وفا دیره زوی منظور دیرم ایکم واشکر هرچی این حکایت

...

مکه شرخیرایکه کایه لیشت انوش آیه بدل ارید نیشت
لغفنن گاه قور واپسین روز نه بی مونس بجز اعمال خویش

...

بوره دردت لجونم در بدایت لراه مستقیم که هدایت
که ته وامو بیسی مودا ته بیسم مدوم از ابتدا مون تا نهایت

...

شور وروژم بیسه واته مناجات ندیرم غیر دیدار ته حاجات
ز مو دوری مکه کرار بیرم ندیرم مگر ورندم در خرابات

حرف ث

ندیرم جز ته کس الغوث الغوث که واجم هر نفس الغوث الغوث
لخاموش کرم فریاد فریاد بفریادم برس الغوث الغوث

حرف ج

موکه هیسی ندیرم از خویم هیچ اچه کارم چنین واپسه بر بیج
هر آنچه دیرم از ته دیرم ایجون لسا مونم رسان بی هیچ و بی بیج

حرف ح

الهی از ته ایخوم جال صالح روا سیم بیسه تا آمال صالح
سر انجومم بکه هی عاقبت خیر لمو یتسه همه اعمال صالح

حرف خ

مونه ته هر دویه شاخیم کربه بیخ (بعشق و دوستی گفتیم ابرسیخ) ۱۳۴۹
بنخون مصراع چارم بیسه تار بیخ فنی که نه کیابش شوچه نی بیخ

...

ایخونم دوست تر دیرمت ایشوخ ایخوم دایم بیر گیرمت ایشوخ
شوی از میهمونم بیسی الحق ایخی هر نحو بیدیرمت ایشوخ

حرف د

الهی ار که جرمم بیسه بی حد
بوه غفاری و بخش ته سر مد
لزهرء و علی ع شبیرد شبر
بخشاجرم مو خق محمد (ص)

...

مودیرم درد و کیهون واته امید
لخاموشیم مهرت نطق بخشید
زخوی هستی نایدی ندیرم
مونایدم مونایدم مونایدم

...

دلیم از یاد دلبر هی بیسه شاد
ازین ره هی ز دایر میکرو یاد
الهی کی بوینوم خونه دل
بیو چن خونمون دلبر آباد

حرف ر

تنی در عین تنهائی لمویار
یو اشقاق ته ایکم دایم اظهار
افردی هیچ امیدی ندیرم
بوه امید مو هی واته بسیار

...

بوره وامو شوایماه خور افسر
نهم خاک رھت چن تاج برسر
مونه بی دل ته دونی درد و کیهون
ندیرم غیر ته دلدار و دلبر

...

دلی پر درد دیرم از غم یار
که آرومیش نه بی لدرد بسیار
الهی درد برخود جی ادل گیر
که خاص یار خوش بی دل نه اغیار

حرف ز

لشور عشقم ای یار دل آویز
اشیرین دوستی واجونم آمیز
بوین ازغم بیسه پرتش دا مو
بوره رحمی کرو آدم لئش ریز

...

ابادغم دلا خاکی بسر بیز
اشگ دیدگون آوی لئش ریز
مو نایدم ترحم که خدا جون
احال بنده نایید نا چیز

...

مو ایخوم تا که شو واته کرم زوژ
ته ایخی عکسم ای یار دل افروز
اھر چت خوش بیسه مودوست دیرم
اوام ارساز بیسه و ربوه سوز

حرف ژ

مو از عشق ته نالونم شووروز زغم سر در کریبونم شووروز
تیر دل زمین وایسته طوفون نه نوحم غرق طوفونم شووروز

حرف س

ته بیسی آنز مونی که نبی کس کسی هم این زمون جز ته بی پس
بجز ته هیچکس فریادرس نی افریاد مو پیر بینوا رس

...

بتن جونم چومرغی بیسه محبوس لروح مو ته چن شمعی بفانوس
لشمع ته دلم پروانه بیسه ازین ره در جهونم واته مانوس

☆☆☆☆

پدید اومه اته جمله نفایس لترتیبی که بی شایست و بایس
ز بس دیری لخلوق مهر بونی مو نیستم از ته ای غفار آیس

حرف ش

اچه نالم که هیسی نیش وانوش روا بی از بیسم از ناله خاموش
الهی شکر خوشبختم شود روز که واجون یارخوی دیرم در آغوش

...

لروز واپسین دیرم هه تشویش خجالت ایکشم از خالق خویش
ایمو بر عفو حق امید دیرم که بی اعمالم و درویش و دلریش

...

درخشون یار بی یارب چراغش که موسو ته دلم ازسوز داغش
دلا هرجی چه کردی از پی یار بوین درخوی زخوی میجوسراغش

حرف ص

تنه اعمال خوت بیسه مخصص بوه خلقت لسی اعمال مختص
بکه کاری که لروز قیومت بیسه اعمال ته کل خیر وخلص

حرف ع

جهون آراستی از هر بدایع درش پیراستی از هر صنایع
ته گنجی بیسی از انتظار پنهن بیسی از خلقت خلقتون شایع

حرف ف

ته یکنائی و خودی بی تکلف غلوم حسن ته بی صد چو یوسف
چو مو این قابلیت داندیرم که بیسم عاشقت دیرم تاصف

حرف ق

ته یکنائی و بیهمتا لتحقيق لخلق بند گونت بیسه تعشیق
کواه از ترجمه احسبت دیرم لعرض مو یقینت هیسه تصدیق

...

ته دیری مهر بونی و خلایق خلایق را ز عشقت هیستی خالق
الطف و مهر بونی مون بدادی لهریک هر چه را ییدیم لایق

حرف ک

انومت یا علی ع ایخوم تبرک ایکم از ته نجاتم را تدارک
لمو دیوون احاطه سخت دیرن دهائی چون موده از تهالک

حرف ل

مو نه ته تیره روزیم ایدل ایدل بوره واهم بسوجیم ایدل ایدل
چو دلبر وامن دل هین نساجه بسوجیم و بسوجیم ایدل ایدل

حرف م

الهی درد دل بسیار دیرم خرابم خواهش معمار دیرم
نخوم معمار خوش بیسم خرابی که تازان نفس خری را خوار دیرم

...

مو از روز نها روی ته دیسم دل خوی در سر کوی ته دیسم
ندونم دل چه کرده یا چه بیسه که دروی مال و مشکوی ته دیسم

...

مو که دلخسته عشق ته بیسم ز خوبون عاشق روی ته هیستم
تودریای گبی مو قطره خورد چه ته هستی مو واله هیچ نیستم

...

بسوجی دل که وابسیی رقیم که روز وشو نشینی واحیم
اخوشبغنی نصیبت وصل بیسه مون بدبخت هجرون بی نصیم

الهی جرم بی تحدید دیرم
همه ترسم از روز واپسین بی

...

بالطاف خویت امید دیرم
که بی طاقت تنی نایید دیرم

مردد دل بسی دیرم چه ساجم
طبیعی نه ته گرم آئی عیادت

...

ددا از ته ابخوم بهر علاجم
بیایست سر نهم شکر ته واجم

کنه کار و کینه بندد هیسم
کناهنوم اگر بخشی خدا جون

...

ز جرم خوی بسی شرمنده هیسم
همیشه تا قیومت زنده هیسم

الری لفظم ارسیت قصه خونم
دلیم هی ایخه سی ته واجه در دس

...

چه عیبس بی نه آخر ترجمونم
که بیسه ترجمون دل زبونم

مو که درد و جهون یاری ندیرم
دیار دل ز اغیارش تهی بی

...

ادل جز ناله زاری ندیرم
درش جز دوست دیاری ندیرم

بسوجم خویش راز آتش چه هیزم
هگرم باد سون گردد دو عالم

...

بخاک ذلت آور و نریزم
ادست نفس اماره گریزم

بوره در دل خوی سی ته واجم
ورم واجی که دردت بی دوا بی

...

مودونم در لبونت بی علاجم
بگیریم یا بسوجم یا بساجم

مو که دل زنده عشقم نمیرم
دلیم ناری بدمت از در قیومت

...

اغیر از ته دگر یاری نگیرم
این بیداد دو مونت بگیرم

کسی غیر از ته یار خوی ندونم
تونه بس دوست دیرم هی شود روز

اجز یکتائیت درسی نخونم
بوه نوم خوششت ورد زبونم

درونی از تش غم سوته دیرم
طای خالصم پاك از محك بی

دلی از سوز عشق آموته دیرم
لیوته زر مهر اندوته دیرم

...

مو که لر ضعیفی بیش نیسم
شرف بر قدسیوت از ته دیرم

بل انسان شریفی بیش نیسم
نه ور پیر نحیفی بیش نیسم

...

مو پیش عارفونت لر پیرم
ترحم که لمشتی پوست ستخون

اخوی هیزی ناییدی ندیدم
سرت بیسه سلوخت مو بمیرم

...

مو که غیر از ته دیاری ندیرم
گام مرز آو عشق خوی سرشتی

ز خوبون غیر ته یاری ندیرم
که غیر از دوستی کاری ندیرم

...

لهی دل ز غم تشدیده دیرم
بیغشون لتشم آوی ز رحمت

تنی از معصیت فرسیده دیرم
ز لطف هر گنه بخشیده دیرم

...

مو از ته عاشقی آمیته دیرم
اروژیکه رخت دادی نشونم

تنی بی چون دلی هین بی ته دیرم
ادا مهر ته دل آویته دیرم

...

اگل ور بنگرم روی ته بینم
الاله سروی اروینم به بستون

اسنبل زلف و کیسوی ته وینم
جمال و قد دلجوی ته وینم

...

ته میدونی لجونت دوست دیرم
منزه هیزی از پیری وجودنی

ولی صد حیف کز عشاق پیرم
من بد بخت وین پیر حقیرم

...

تنه ایخوم کس دیگر نه ایخوم
اوامر وانوا هیته ایکم کار

علی جونم ایخوم عمر نه ایخوم
هه معروفت ایخوم منکر نه ایخوم

دلم واته ايځه يکجا بخشيم
نه با مو ويسي و مو واته وېسم

اقربون کدو بالات کردم
بوره دردت بچونم تا تصدق

کنه دېرم اخچلت رو سياهم
کناهوڼم ببخشي در قيومت

حرف ن

يو خلقون کل خوي پنداريېسن
بون از باده غفلت همه مست

اسی چه عاشقون نوید بیتن
نسوجند و نمیرند از تش غم

دلم هین بیسه از اوضاع دورون
ادنيا اومدن بس رنج دیدم

...

الاله گلر خون چن برگ بستون
الاله یار خوی نازم که حسنش

...

از اون روزی که اومستم لدورون
چه بی گر شامل حالم ز ته بی

بشم کرد سرت ای یار جونی
بجز ته یارو دلدازی ندیرم

اخلوت هم کدو بالا خسیم
اسینه هم تځ و تنها خسیم

فدائی لرخ زیبات کردم
لیسکتانی بی بهیمتات کردم

ایخوم بخشی بلطف خوی گناهم
دهی در سایه لطف پناهم

اگر مردن اوسو بیدار بیسن
پس از مرگ آزمون هوشیار بیسن

امین خلقون ز غم نایید بیتن
عاشقت زنده جاوید بیتن

که هر روز از عمی هیسم جگر خون
بشیمونم بشیمونم بشیمون

به دوروزی بیسن بی رنگ و پژمون
بوه نوم خدا دایم کلاستون

ندیرم طاعتی جز جرم و عصیون
عطا و رحمت و الطاف و عفرون

که وا خلقونت دیری مهربونی
دورو نایسه اظهارم ته دونی

ته یه عذرا ولی دامن هزارون	ته یکتا دلیر و عاشق هزارون
چومو يك خاموش و ناطق هزارون	هزارون بلبل شیدا ته یسه گل

...

همی نوم ته در افواه دیرن	خوشا آنون که چن ته شاه دیرن
الوشون ورد یا الد دیرن	خوشا آنون که دیرن ذی ته راهی

حرف و

دلم را غیر غم میمدم نمی بو	اگر در دم یکی بی غم نمی بو
ابوسیدن ز گنجت کم نمی بو	بهل تابوسی از لعل ته کیرم

حروف ی

دلم را حاجت از صبرش ردایی	لهر دردی صبوری خوش ددایی
ندونم کاین غم دل از کجایی	صبوری رابشم دومون بگیرم

☆☆☆

بیت چایم ندیرم ساز و برگی	دور از جونت نوینم غیر مرگی
ورم تیر بلا بی چن نگرگی	جو هیستی یارم اندیشه ندیرم

☆☆☆

نمیرم زنده بیسم جاودونی	ته چن دادیم آوزندگونی
بشم ازین جهون دیرم نشونی	عشقت زنده جاویه بیسم

☆☆☆

انحسی طالع بختم لخموی	موکه روزم اهجردن ته شوی
دوچشمم چن دوماهی غرق آبی	دلم بس تش دیره بیسه سمندر

☆☆☆

آهن سخت ار گل نرمتری	کر آدم اتش دلگر متری
کهی از پیل و کرگی چرمتری	کهی از تارمومی سستر اومه

☆☆☆

لرحمت او کاشت شستنشویی	لدربای کنه جونت فروبی
ته آخر آدمی شرمتم لکوبی	کنا هونت زحق بخشیده گیرم

احال زار مو یارب ته دونی
مو ایخوم خیر و شر دونم نه وایی

☆☆☆

چه خوش بی هر دو بالم گردنمایی
خوشا عهد نها و عالم ذر

☆☆☆☆

چه خوش بی حاجتم از ته روا بی
ته دونی مو بخلقون قرض دیرم

☆☆☆☆

چه بی ارجم مونا دیده گیری
بجز عفو خویت طاعت ندیرم

☆☆☆☆

دلیم بی خونه دلدار جونیی
دلا اغیار را در که ز جی یار

☆☆

چومو کی عشق معجون بی الیلی
مو نه از دوستی خوی آفریده

☆☆☆☆

امو ایخوم که دلدارم ته هستی
ته دونی طاقت سختی ندیرم

...

ته دونی غیر ته مو دلبرم نی
بجز لطف خویت بازی ندیرم

☆☆☆☆

دلا ته طاقت دوری ندیری
صبوری که که یابی عاقبت کوم

چه اعمانم پروژ و شب ته دونی
همه کارم ز خورد و کب ته دونی

تنم هم خسب آغوش و نت بی
که چشم مهر بونی وامونت بی

☆☆☆☆

مو ایخوم وا ته بیسم هی نه وایی
چه بیسه از ته قرض مو ادا بی

☆☆☆☆

که اندر معصیت بیسم لپیری
تو عفو و بخشش دیرینه دیری

☆☆☆☆

چو دل دلدار را نی خونمونی
اچه ایدل تو قدر خوی ندونی

☆☆

میونه مو و او فرق است خیلی
اوا مو عشق بازیش هیسه میلی

☆☆☆☆

لدنیا و آخرت یارم ته هستی
اھر سختی نکهدارم ته هستی

...

بغیر از غصه و غم در برم نی
ورم گویند دیری باورم نی

☆☆☆☆

مو دونم تاب مهجوری ندیری
که بی خس سنبل و سوری ندیری

دلم ایخو که دلدارم خدا بی
نه بی کس تا که اغیارش شمارم

اغیر یار ز اغیارش جدا بی
خدا بی هی خدا بی هی خدایی

...

امو ته یار دیرین خوشستی
لرویم هر در خیرت کشودی

نگار نازنین و دلکشستی
در شهر بد اندیشم بیستی

...

خوش آن وایار جونی روز و خوبی
تشم در دل کشه دور و زبونه

اروز آرام و شو چشمونش خوبی
شکفتی نر ز دل آهم آلو بی

...

الاله رخ شههم ایسو لکوئی
مو دل هینم ته شادون ارچه دائم

روون روشن مهم ایسو لکوئی
ته بیسه هرهم ایسو لکوئی

...

مو شرمنده ز تو بیسم بسم بی
لعذر نیستی پوزش پذیرم

اخجلت هین جگر هیسم بسم بی
که ته هیستی و مو نیسم بسم بی

...

صنوبر چن کدت در بوستون نی
اخوویت امو کم مهر بیستی

گلی چن عارضت در گلستون نی
مگر مهرت الای دوستون نی

...

لرو بخشایش بسیار دیری
نبی هرگز عبث خلق دو کیمون

لخلقون درد و عالم کار دیری
بمیزون گرمی بازار دیری

...

دلا آنی ز بدگو هی بست بی
شکست پیری اومه بی صدا فوس

گل و خار و بهارودی بست بی
درستی وجود و طی بست بی

...

یو دنیا فانیه ایدل ته دونی
ته سی عقبای باقی خلق بیسنی

افانی خوش نیسه زندگونی
بشو و احق لدار جاودونی

اچه ایدل ته قدر خوی ندونی
گذشتن همر هونت از ته باری

که ازحق بیسه درجونت نشونی
بکه جهدی که در ره وانمونی

بوین بی ته دلم چن غرق خون بی
ز چشمون بس که هین بگریستم زار

اتش درد دل و جونم فزون بی
هر ان اشکی که ریتم لاله گون بی

الهی درد مو بسیار وا بی
لر بیماری چشمون طیبیم

نه بی یاری امو غمخوار وا بی
بوین پزتش دلم بیمار وا بی

الهی جون جونونم ته هیسی
اجز ته جون و جونونی ندیرم

حروف

قشنگی حسن خونوم ته هیسی
اساس دین و ایمونم ته هیسی

کر آدم اغفلت مبتلا یه
مال کار خوی مسکین ندونه

...

مر دومی غافل از ذکر خدا یه
که غم از پیش و مرکش از قفایه

ته خلاق مونی مو بنده ته
همی ایخوم کنه اونم به بخشی

ز جون برخاک رخ افکنده ته
مهل شرمش ز کس شرمنده ته

دلا آلودگی کم که صفا که
دیره حق سی ته لطف و مهر بونی

ایمون الست خوی رها که
ته هم آخر کمی شرم وحیا که

خودی خوی رها که خوی خدا که
بقای جادودن ار ایخی ایدل

اوحدت ته موه کثرت وفا که
لراه یار جونی خوی فنا که

میر درد دل مو بی علاجه
محل نیره امو حق دیره الحق

طیبیم وامون مسکین نساجه
که بازارش ایمارون رواجه

ندونه غم اسختی خاره سنگه
خرد از سستی و سختیش رنگه

...

گل وصلی ز گلزار ته چینه
بکت دینه یکی واته نشینه

...

غمم بیحد لرور واپسینه
همه دلواپسی موسی همینه

...

بجز کویت بر دوهی ندیره
و گر نه بی ته دل نومی ندیره

...

رها مرغ خوش الحون از قفس که
اوایارون حق خوی هم نفس که

...

زیبونی گز ته بیسه سود دیره
اخاشاک آتش افته دور دیره

دل مو شیشه بی واغم لجنکه
دل و اشیشه کی اشکست غم را

دل ایخو که رخسار ته دینه
رقیبونم دل و دیده شد دسین

دل موی عالم عقبی غمینه
پسین انجوم که صالح بیسه حالم

دل مو بی ته آرومی ندیره
ادلبر بی که دل نومش بوسه

خمش بادنک مکه خاموش پس که
ته ایخی ار که حق بار ته بیسه

آرد ته دل بهبود دیره
عجب نی گرز دل آهم الوبی

پایان